

ת"פ 28568/05/18 - מדינת ישראל נגד ד ס

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 28568-05-18 מדינת ישראל נ' ס
תיק חיצוני: 206803/2018

בפני
מאשימה
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל
ע"י לשכת התביעות- גליל
נגד
נאשם
ד ס
ע"י ב"כ עוה"ד יניב דניאל

החלטה נימוקי גזה"ד

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, עבירה על פי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, אזי ביום 9.5.18 התגלעה מחלוקת בין הנאשם לבין המתלוננת, והנאשם העיר למתלוננת הערות שונות, הוא נטל את הטלפון הסלולרי של המתלוננת ולאחר שסבר כי תמונה לא צנועה שלה נשלחה לאחר, רגז, הטיח בה כי היא בוגדת בו ובנוכחות ילדיהם הקטינים היכה בה עם ידיו ורגליו, בסטירות, באגרופים ובעיטות. המתלוננת דחפה אותו וזעקה לעזרה והוא המשיך ואחז בשערות ראשה והטיח את ראשה בברכו. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת המטומה במצח והיא קיבלה טיפול רפואי.
3. בהתאם להסדר דיוני נערך תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר לא חייב את הצדדים בטיעוניהם. שירות המבחן תיאר את תולדותיו של הנאשם הכוללים עליה ארצה וכיום עבודה מסודרת. שירות המבחן מצוין קשיים כלכליים ועבודה מאומצת של בני הזוג שהינם הורים לשלושה קטינים. הנאשם נטל אחריות מלאה על התנהגותו האלימה כלפי אשתו, הביע חרטה והיה נכון לבחון את הנסיבות שהביאו אותו לתגובה שכזו. שני בני הזוג הביעו חשש מתוצאות ההליך הפלילי ורצון לקבל סיוע טיפולי. הנאשם השתלב במסגרת טיפולית והוא מתקדם בהתאם למצופה, וכן הביע רצון להמשיך בכך.
4. שירות המבחן מפנה גם לעברו של הנאשם במסגרתו הוכיח את יכולתו להיגמל מסמים ולערוך שינוי משמעותי בחייו בכוחות עצמו ובסיוע גורמי טיפול. שירות המבחן מתרשם כי בבסיס היצוע העבירה מאפייני אישיות ודינאמיקה זוגית מורכבת.

5. שרות המבחן מתרשם מנחיצות המשך ההליך הטיפולי אשר מוביל להפחתת הסיכון להתנהגות אלימה מצדו של הנאשם. לפיכך ממליץ שרות המבחן על השתת צו מבחן למשך שנה לצד מאסר על תנאי מרתיע.
6. העבירה אותה ביצע הנאשם פוגעת בערך המוגן של זכות האדם לחיות בכבוד ובטחון ללא מורא ופחד. זכותו של אדם לשלמות גופנית וכבוד עצמי. הפגיעה בערכים מוגנים אלו הינה בעלת חומרה יתרה כאשר מתרחשת היא בתוך תחומי המשפחה, בתוך ביתו של אדם. זו הסביבה בה אדם אמור להרגיש מוגן באופן מרבי, ולא נתון לפחד ופגיעה גופנית ורגשית על ידי בני משפחתו וודאי לא אישה על ידי בן זוגה.
7. באשר לנסיבות העבירה, אזי לא ניכר כי למעשים קדם תכנון. מדובר בפרץ רגשות אשר החל בעימות בין בני הזוג. הנאשם נושא במלוא האחריות לבחירתו לעשות שימוש באלימות. יחד עם זאת יש לציין כי ברקע העבירה מחלוקת בין בני הזוג אשר בהתאם לדברי שני הצדדים בפני שירות המבחן, והתרשמות שירות המבחן, קיימת הייתה אלימות מילולית הדדית.
8. הנזק הפיזי אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירה מפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, המטומה במצח. יחד עם זאת, גם אם לא נטען הדבר, ברי הוא כי אלימות פיזית גוררת גם נזק נפשי. יש להדגיש כי אלימות בוצעה בפני שלושת ילדיהם הקטינים של בני הזוג.
9. שרות המבחן מציין קשיים כלכליים ולחצים רבים שאפיינו את תקופת ביצוע העבירה אשר הובילו למתח בין בני הזוג ולביצועה. כמובן שאין בכך כדי להסיר לו במעט את אחריותו של הנאשם לבחירתו לנקוט באלימות פיזית.
10. המאשימה טוענת למתחם ענישה המתחיל בכמה חודשי עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל וזאת בנוסף למאסר על תנאי והתחייבות.
11. הסנגור מפנה לשורת פסקי דין של בתי משפט השלום בהם הורשעו נאשמים בעבירות אלימות במשפחה רבות ו/או חמורות יותר ונגזר עליהם מאסר על תנאי ללא מאסר בפועל.
12. לעניות דעתי מתחם הענישה צריך להתחיל במאסר מותנה ועד ל- 9 חודשי מאסר בפועל.
- אין בהצבת הרף התחתון של מתחם הענישה ככזה אשר אינו כולל מאסר בפועל כדי להצביע על העדר חומרה בעבירה בה הורשע הנאשם. אולם, על אף החומרה היתרה של האלימות במשפחה, יש לקבוע מתחם ענישה היכול להכיל בתוכו גם את מי אשר אין בעברו עבירות אלימות, משתתף בהליך שיקומי ונוטל אחריות מלאה על מעשיו. מתחם הענישה צריך להכיל מקרים אלו ואין להפנותם אל עבר סעיף 40ד שעניינו שיקום ומאפשר סטייה

לקולא מן המתחם סעיף זה דורש כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישוקם. בדרך כלל מוקדם בשלב גזירת העונש לקבוע זאת שכן הנאשם מצוי בתחילתו של ההליך השיקומי. לפיכך, על המתחם להכיל בתוכו גם את מצבו של נאשם שכזה.

13. בעברו של הנאשם 3 עבירות רכוש וסמים אשר כולן התיישנו כבר לפני כמעט 5 שנים. הסנגור מוחה על אזכורן של עבירות שהתיישנו בטיעוני ב"כ המאשימה. המדובר בעבירות שהתיישנו ולא בעבירות שנמחקו, ולפיכך המאשימה אינה מנועה מאזכורן בבית המשפט. אין בעברו של הנאשם עבירות אלימות.

14. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע נכונות לבדוק מניעיו ואת הגורמים שהובילו אותו לביצוע העבירות. הנאשם משתתף בהליך שיקומי ומביע רצון להמשיך בכך. המתלוננת הביעה חששה בפני שירות המבחן מהשפעת ההליך המשפטי על חייהם. בני הזוג עובדים ומבקשים להמשיך ונהל חיים משותפים תוך קבלת ייעוץ וטיפול.

15. לאור כל האמור לעיל ובמיוחד בשים לב להמלצת שירות המבחן בדבר השתתו של צו מבחן, המאפשר לשוב ולדון בגזר דינו של הנאשם במידה ולא ימשיך בהליך השיקומי, הנני קובעת כי הנאשם מצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה.

16. הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים (כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום):

א. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים במהלכה יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן.

הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירות אלימות במשפחה למעט איומים ויורשע עליהן בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודש, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירות איומים בתוך המשפחה ויורשע עליה בדיון.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ט, 04 אוקטובר 2018, בהעדר
הצדדים.